

„Праця“

Український просвітний тижневик
в Бразилії
виходить в Прудентополи кожного
Четверга.

Передплата
в Бразилії:

Річно 8\$000, піврічно 5\$000.
Для Галичини річно 10 корон.
Для України 5 рублів.
Для Півн. Америки 2.50 дол.
Для Канади 2.50 дол.
Для Аргентини 6 пез.

ПРАЦЯ

„PRACIA“

Jornal semanal para os
Ukrainos no Brazil.
Publica-se em Prudentopolis
às Quintas Feiras.

Дрібні оголошення по 100рс. від
стиха. Більші по 200рс. За вся-
кі оголошення платить ся згори.

PRACIA
Prudentopolis
Paraná — Brazil

ВИДАВЦІ: Видавнича спілка.

„Вирвеш ми очи і душу ми вирвеш: а не возьмеш милости і віри не возьмеш, бо руське ми серце і віра руська“ — З Рус. пс. Маркияна Шашкевича.

Ми Українці до сону
В нас є сила Козаків!

Одинока Українська Часопись у Бразилії.

Не розлучать нас ні море,
Ні межі чужих праів. Гімн ам. Укр.

Хай живе сильна, само- стійна Україна!

„Ви станули тепер проти нас. Та колись прийде час, що потребуватимете нашої помочі. Та ми її вам не відмовимо“... Так покінчив свою заяву лідер київських большевиків Пятаков перед соцією большевицьких представників з Центральної Ради. А було це якраз по перемозі над урядом Керенського, це було по побіді большевиків в пам'ятних днях листопада 1917 року.

Багацько часу минуло з цієї хвилини. Неодно пережила Україна. Пережила стільки, як ні один нарід що на руїні колишнього царату став переводити в життя клич самоозначення народів. Перейшла вона не одну тяжку пробу, поповнила не одну тактичну помилку, виявляючи за весь час своїх змагань одно бажання: бути самостійною.

І ось сьогодні по двох роках тяжких змагань вона опинилася в такому положенні, в якому ні разу досі не була. Здана на власні сили, віким не підпомагана, окружена зі всіх сторін ланцюхом ворожих військ, в пам'ятні і незабутні чотирокутнику смерті пережила одну із тих страшних дій, що на довгі літа, а навіть десятки літ рішають деколи про будуче. Вдруге перемайнули перед нашими счима акти давньої минушини, поветали в нашій уяві: Переяслав, Гадяч і трагедія бендерських шляхів. Здавалося, що все прогнане, що брутальне насилля перемаже раз на все найкращий порив народу, що настане

садецидує не тільки про його долю, але дасть почин новій констеляції на Сході Європи.

Сподівання сповнилися. Зоря Денікіна і воплощеної в ньому старої деспотичної Росії блідне з дня на день. Впав Київ, не устався Харків, взято Полтаву і т. д. Три головні міста, які за весь час визвольної боротьби українського народу відіграли так важну роль, опинилися в руках побідоносної червоної армії.

Стоїмо перед фактом III. радянської України.

І в той момент, коли комуністичні батальони посуваються чимраз далі в глибину України, коли розбиваються війська найбільшого ворога України — Денікіна, воєнний большевицький комісар Троцький видає відозву до підчинених йому військ, яка кінчиться словами: Хай живе сильна, самостійна Україна!

Яка велика різниця в поглядах нині і тому два роки! Яка велика зміна тактики у відношенні до української державности зі сторони большевиків!

Коли Київ перший раз достався в большевицькі руки, коли переможені війська Центральної Ради мусіли віддати столицю, тодішній командант большевицької армії, що заняла Київ, Муравьов, знав тільки одно, як донести в вітальній телеграмі Петроградови, що він скоро побачить український хліб.

Нинішній комісар Троцький, в маніфестаційній формі застерігає, що червоні війська, які ввійшли в межі України, несуть трудовим масам робітництва та селянства

стійність а не капризний фантом кількох інтелігентів, як голосили тому два роки большевицькі агітатори, поборюючи Центральну Раду. Що знехтування тих домагань було завжди причиною невдач для большевиків і всіх інших, що на сильно намагалися заводити свій порядок на Україні. А що важніше, що своє поведження большевики можуть завдячити не своїй мілітарній перевазі над Денікіном, але тій повині повстань, яка залляла всі його зади, знищила всі точки опору і внесла в денікінські ряди стільки замішання та неладу.

З новими кличами йдуть сьогодні большевики на нашу землю. З кличами, які самі так ревно вже й ранше голосили, та самі їх деколи опоганювали.

Чи і тим разом підуть вони давними стежками? Чи і тепер скінчиться на гарних словах?

Самі деклярації, не поперті ділами, тут нічого не вдіють і може в друге повториться та сама історія, що в могилу загнала гетьманщину, що не злякалася німецького п'ястука, що завдала смертний удар денікінському наїздові. — „Нашим завданням є увільнення, а не закріпощення України“ — заповідає Троцький і в тім увільненню лежить стійність української республіки. „Вперед“

Версальський мир

яко средство для агітації большевиків; злочин над Україною.

Майже в кождім краю центральної Європи мушини й женщины обговорюють злочин у Версалю. Коли однак хто йде даліше з Росії то

до скріплення себе, єсть прямо запрошенням до Леніна, щоб він пришов зі своєю пропагандою і армією колиб вона мала піддержати пропаганду.

Лирову Конференцію називають найбільшою трагедією людської глупоти, якої світ зазнав. Інші знова кажуть про штуку делікатної інтриги. Італійці кажуть, що вони видять британські пляни на підбій світа, а французькі пляни на підбій Європи.

Серби, Хорвати й Словінці допускають, що їх правительства є слабі в самій основі. Мадяри ніколи не забудуть цього, як аліянти підморгували до Румунії, коли Будапешт стояв в огні, а край був виставлений на такий рабунок, як Бельгія за часів пруського панування. Австрія майже занадто голодна, щоб загалом про що інше, як про харчі та топливо, але вона також видить, нещастя, яке чекає Східну Європу — це забороло проти Росії, що вже помиться.

Мапа може виглядати гарно і в порядку в салі нарад у Версалю але репортер, що переїздить центральну Европу не чує нічого іншого, крім голосного крику невдоволення і пошепти про большевизм.

В тій справі найбільше в праві Українці, котрі мають свою місію у Відні і котрі домагаються визнання їхнього краю. Українці здецидовані противники большевизму. Мимо цього вони обжаловують великі держави за те, що вони заохочували Денікіна напасти на Українців замість злучитися з ними, щоб спинити большевиків. Вони вказують, що свого часу, коли Денікін маширував побідоносно через українську землю по дорозі до Москви, він звернувся на захід і знищив Україну, — державу прихильно настроєну до аліянтів в той спосіб стратив приятеля і нагоду до побіди.

Мимо цієї афери з Денікіном, мимо найприязніших пропозицій зі сторони Леніна, Україна лишилася ворожою до большевиків і сьогодні знова дає нагоду аліянтам продовжувати боротьбу проти російського наїзду.

Але, коли цього предложення не приймуть сейчас, то тоді вже ніщо не лишить ся, хіба большевицький лад на Україні.

Звідомлення з Польщі доносять про великий страх, який повстав наслідком зближення большевиків. Польща, таксамо як Україна, боролася з Леніном, але Українці нарікають, що великі держави ніколи не старіються, щоб великі держави проти спіль-

бу, поповнила не одну тактичну помилку, виявляючи за весь час своїх змагань одно бажання: бути самостійною.

І ось сьогодні по двох роках тяжких змагань вона опинилася в такому положенні, в якому ні разу досі не була. Здана на власні сили, віким не підпомагана, окружена зі всіх сторін ланцюхом ворожих військ, в пам'ятнім і незабутнім чотирокутнику смерті пережила одну із тих страшних дій, що на довгі літа, а навіть десятки літ рішають деколи про будуче. Вдруге перемайнули перед нашими счима акти давньої минувшини, повстали в нашій уяві: Переяслав, Гадяч і трагедія бендерських шляхів. Здавалося, що все прогнане, що brutальне насилля перемаже раз на все найкращий порив народу, що настане повна ліквідація самостійницьких аспірацій.

Хто так думав, цей мало числився з дійсністю і не здавав собі справи з того, що Денікін, готовлячи могилу українській самостійності, тим самим готує і для себе загибель. Що він, намагаючися знищити нашу державність, поповнює ту помилку, яка

чених йому військ, яка кінчиться словами: Хай живе сильна, самостійна Україна!

Яка велика ріжниця в поглядах нині і тому два роки! Яка велика зміна тактики у відношенні до української державності зі сторони большевиків!

Коли Київ перший раз достався в большевицькі руки, коли переможені війська Центральної Ради мусіли віддати столицю, тодішній командант большевицької армії, що заняла Київ, Муравьов, знав тільки одно, як донести в вітальній телеграмі Петрограду, що він скоро побачить український хліб.

Нинішній комісар Троцький, в маніфестаційній формі застерігає, що червоні війська, які ввійшли в межі України, несуть трудовим масам робітництва та селянства на вістрях своїх багнетів державну самостійність.

Для нас стає одно ясне: що попередні роки багато в дечому навчили большевиків, а саме, що державна самостійність, за яку наш народ стільки боровся, це справді потреба цілого народу і тих трудових мас, для яких большевицькі війська несуть само-

давними стежками? Чи і тепер скінчиться на гарних словах?

Самі декларації, не поперті ділами, тут нічого не вдіють і може в друге повториться та сама історія, що в могилу загнала гетьманщину, що не злякалася німецького п'ястука, що завдала смертний удар денікінському наїздові. — „Нашим завданням є увільнення, а не закріпощення України“ — заповідає Троцький і в тім увільненні лежить стійність української республіки. „Вперед“

Версальський мир

яко средство для агітації большевиків; злочин над Україною.

Майже в кождім краю центральної Європи мушени й жінки обговорюють злочин у Версалю. Коли однак хто йде даліше з Парижа і зближається до границі Росії, то там чути нову ноту: Ленін і Троцький чиять на кожного з тих невдоволених, що вони поширяють погляди большевизму.

В Італії, Югославії та у Фіуме провідники правительства і голос населення є одноступні в осуджуванню постанов так званої мирової конференції. В Австрії, Чехословачії, Угорщині, і на Україні є загальне переконання, що пошматування сильних держав і створення нових, без средств та нагоди

В тій справі найбільше в праві Українці, котрі мають свою місію у Відні і котрі домагаються визнання їхнього краю. Українці здецидовані противники большевизму. Мимо цього вони обжаловують великі держави за те, що вони заохочували Денікіна напасти на Українців замість злучитися з ними, щоб спинити большевиків. Вони вказують, що свого часу, коли Денікін маширував побідоносно через українську землю по дорозі до Москви, він звернувся на захід і знищив Україну, — державу прихильно настроєну до альянтів в той спосіб стратив приятеля і нагоду до перемоги.

Мимо цієї афери з Денікіним, мимо найприязніших пропозицій зі сторони Леніна, Україна лишилася ворожою до большевиків і сьогодні знова дає нагоду альянтам продовжувати боротьбу проти російського наїзду.

Але, коли цього пропозиція не приймуть сейчас, то тоді вже ніщо не лишиться, крім большевицький лад на Україні.

Звідомлення з Польщі доносять про великий страх, який повстав наслідком зближення большевиків. Польща, таксамо як Україна, боролася з Леніном, але Українці нарікають, що великі держави ніколи не старалися злучити ці обидві держави проти спільного ворога, дозволяючи на деякі вчинки, які порізнявали ці обидві держави.

Ворожнеча, яка існує майже в кождім народі в Європі, є вислідом затій мирової Конференції. В додатку до міжнародної ворожнечі є ще і внутрішні непорозуміння, які повстали ізза тої самої причини і ці обидві тримають Європу в огні, замість упокоїти і привести до праці.

О. Рафаїл Криницький ЧСВВ.

Вражнія з подорожі, під час посіщення Українців в Рію Гранде до Суль і Аргентині.

11

(Продовжене)

П. Олекса Василевский часто містив у „Праці“ свої дописи під псевдонімом Л-ко. Се образована людина і ми раділи оба, що у далеких лісах Рію Гранде, стрінулися разом лично, бо до сего часу ми знали тільки з листів. Він любитель школи, та серце краялось, що народ не посилав дітей у школу. Мені пригадується, що мав усього одного учня, Українця, що мешкав у нього і побирав лекції. Усі прочі Українці не посилали, мовлячи: „учитель з України, а не з Галичини“. А треба знати Читачам „Праці“, що на кольонії Жагварі, хрещення Господи відізватись словом „Україна“, „Український“. Там не признають якоїсь там України, (як казав один польський ксьондз — jakas tam Ukraina!) Там тверді Руснаки, Русини, що годувались хлібом не „Провіти“ зі Львова, але „Русским Словом“, „Галичаніном“, календарями і книжками „Общества ім. Качковського“. Там на стінах у деяких домах я добачив бородатих, патлатих російських попів з хрестами на грудях. Там небіщик цар Микола II. поруч зі святими на стінах. Там тверді Руснаки, не такі як ми, що за свободу і оборону України нині пішли за море боронити Братів з неволі ляхської, Денікіна — царського послужника.

У Жагварі там Росія давня, одним словом „москвофільство“ опанувало тамошних людей.

І чи ж не була радість моя, стрінутись у Веадо Бранко з Українцем щирим, котрого душа рвалася у тамтої бік моря, щоб помочити Вітчизні? Я замешкав у Веадо Бранко в Остапа Писного, а п. Олекса сейчас з'явився. Ніч була погідна, і ми усі сиділи до пізної з народом, що зійшовшись говорили про усе. А про усе розказати як слід за пів ночі — се неможливе — так і другої днини народ знова зійшовся. Єсть на кольонії Веадо Бранко маленька капличка, деревляна, де прибуває німецький священик з міста С. Педро (півтора дня дороги верхом) 2 рази у рік.

Я там правив богослуження. Співав один мушени а одна з невіст підтягала. Якось зі співом пішло несогірше. Бо траплялось мені у Рію Гранде інакше. Так я за спів у Веадо Бранко не можу нарікати. На одній з тамошних кольоній рішили усі, щоб була „правдива“ Служба Божя т. є. співа. „Добре — кажу я — а умієте ви співати?“ „Уміємо!“ відповіли. Гарно, думаю собі. І зачалась Служба Божя. До „Слава — Единородний“ якось йшло. Але бо чую, і своїм ушам не вірю, відразу по „Слава — Единородний“ зачинають співати „Иже Херувими“. Думаю собі, троха за скоро. Але у мене вдача не встидати ніколи дяків і не дати пізнати народові, що змилили, так я, відчитав усе, що дяки опустили і Апостол і Євангеліє і усе проче до „Иже Херувими“. А дяки співають „Иже Херувими“ довго, довго і по три рази повтаряли і словами „огвержим печаль“ кінчили. А інші знов підхоплювали „Иже Херувими“ і знова в нескінченість тягнулась пісня...

Ну, скінчили! Зачавсь великий обхід. Добра при словах „Святійшого Вселенсько-

го Архієрея...“ мої дяки зрозуміли, що вони багато опустили. І замість співати „Яко да царя“, приходив один з дяків до престолу і заявляє, що багато опущено, хотіли навертати знова до „Слава Единородний“. Та вкінці скінчилась Служба. Народ вишов вдоволенний. І я радів, бо щож вони бідні винні, що 28 літ не чули свого слова від священика, ні пісні — не брали участі у Службі Божій свого обряду. Не на сміх мені тоді збиралось, як радше на плач над опущеним народом.

І справді на кожній кольонії повтаряла ся та сама історія. Зацінала ся Служба — народ плакав! Діти гляділи на богослуження наше як на яке дивовище; вони ніколи не бачили, не чули! Народ плакав і сам не знав, чого плаче — але мені здається, що повинен був плакати над своїми дітьми.

Діти їх для нас затрачені. Вже перше покоління цілком пропаде для нас. Їх бесті такою, яке окружене! Окружені Поляками впали в обійми польського елементу, між Бразиліанцями збразильщились. Я зрозумів там речення, що „хто держить ся Церкви — держить ся й народності; нема своїх священиків — народ пропащий! І хоч найдуть ся між такими світські інтелегентні сили, вони не мають сеї дивної урлової сили на нарід, що має Церков! Най у Рію Гранде поселиться український священик, народ повернеть ся до нас — не буде там священика — народ затратить ся! Будуть одиниці, що з часописній, книжок задержать свою національну приналежність — але таких у Рію Гранде на 100 родин найдеть ся 5. Прочих елемент сильніший похлонет! І по усіх кольоніях за сама істо-

рія ведеть ся з національним питанням нашого народу.

На Сільвейра правив я богослуження у нашій таки каплиці. Там уже давно, як народ поставив собі каплицю під покровом Св. О. Николая. Она маленька, у долі між високими горами, й до нині гордостю людей, бо, як кажуть люди, се „наша церква“. Там я сповідав людей, проповідав, учив катехизму дітвору.

О, як тяжко перший раз говорити науку до людей по 28 літах! Тяжко, бо ж я мав случаи, де хрестячи дитину, слухав першої сповіді її матери. І мама перший раз прищасалась в день хресту своєї дитини! Кількоро повінчав я, що жили так після цивільного контракту уже скільки літ! І чи має не боліти серце, глядячи на таку нужду моральну наших людей — нам найрідніших?!

І німецькі священики дуже урадувались, що по стільки літах приїхав український священик, з котрим народ зможе розмовитись.

На С. Шавієр я катехизував діти в домі Івана Лисака, бо його дім в осередку Українців. Майже усі люди посповідались, хіба справді сей не приступив до св. Тайн, котрий сам зі злоби Нех погордив. Приходили до каплиці старенькі люди, над гробами старці і старушки, щоб побачити ще раз в житю свого священика. Пригадую собі, як один зі старців прийшов попрощатись зі мною, коли я відїжджав. Як той старовина плакав, що може вже йому не доведеть ся більше побачити свого священика, бо старість, бо могила близько. А найшов я людей далеко, далеко від світа, що хоч не бачили священика, не чули науки вже стільки літ, а у св. вірі не за-

міністром війни і маринарки має старшера Поліноф.
новну команду над большевицькими військами на Сибіри має обняти генерал Егертерал Іванов має стати начальним командантом большевицької армії в Туркестані.

Вона не може сплатити довгу Америці. Пропа збанкрутувала і не зможе заплатити 10 мільярдів доларів довгу, затагнену в Америці, по думці Марка Прентісса, фактора „Клірінггаузу“. Він єсть той думщик, що альянти відмовлять виплатити і це єсть одинока дошка рятунку для них.

Віт стоїть тепер на вулкані, котрий може вибухнути кождої хвили і знищить фізичну структуру світа, збудовану протягом тисяч років — казав Прентіс.

В його думці, альянти не в силі навіть сплатити проценту від довгу, який виносить 500,000,000 доларів річно. Треба добре подумати, як би вийти з цього положення.

Невдачі большевиків в полудневій Росії.

Відомлення, які наспіли до міністерства війни, вказують, що червоній армії невдало перейти через шийки, що провадять до Крим.

В найновіших боях над Доном і на Кавказі, межи 28 і 31 січня, большевики втрапили 4.000 полонених людей, 260 кулеметів.

Чорногорський Микита шукає престола.

Король Микита з Чорногори має тепер перебувати в Альбанії та приготується до замаху щоб дістатися на престол до своєї країни. Альбанія знаходиться тепер під владою італійських військ, які відносяться дуже шкідливо до Микити.

Чорногорський заграничний комітет каже, що межи Чорногорцями й Сербамі йде безперестанна боротьба, а Сербі вивозять гуртами Чорногорців до Македонії.

Найновіші вісти.

Минувшого тижня вибухла в Німеччині революція, щоб старий ряд осунути. Революція ширшає з причини, що і військо придушується. Людовці німецькі працюють над тим, щоб старого Гінденбурга мати за президента. Гінденбург не похоче, бо тепер робиться в літерата. Хочє видати книжку в кількох томах про своє жите.

В цій Росії борба триває даліше.

Ромунія тішить ся що Бесарабія після воли Найвисшої Ради, належить до Румунії.

Голандія заявила що в коротці наступить мир з большевицькою Росією.

Сирийці зібрались в Дамаску, та оголосили незалежність Сири. Емір а Фаескал-а оголошено королем.

Між Туреччиною а Грецією прийшло до війни. Обі сторони вже мною потерпіли.

Північна Америка задумує своїх поляглих борців в війні європейській спровадити. Цікава то річ, як она всіх вишукає, чи може не схоче і чужими заступити?

З Бразилії.

Гріпа, як доносять з Рію, починає вже притихати. У посліднім тижні не було вже майже жадного случаю сеї епідемії. Рівнож і з пів. Америки доносять, що гріпа уступає зі всіх місцевостей, де вона панувала зкождим кроком. Лікарі заявляють, що навороту сеї слабости можна єще сподіватись і в спільних містах з кождим однак роком

Адвокат Dr. TRASYBULHO LINS-FILHO, у прудентополи.

Принймає всякі справи цивільні, гандлеві, кримінальні. Виготовляє інвентарі, арроляменти і прочі всякі справи входячі в обсяг адвокатури. Ітересанти най удають ся до п. Вас. Лопатюка. Пам'ятайте о сім, що всякі справи предкладаєте в українській мові.

Канцелярия містить ся:
Hotel Victoria — Prudentopolis.

Позір! — Позір! ЛІНІЯ ІВАЇ І ОКОЛИЦЯ! Linha Ivahy — Prudentopolis — Parana.

ОЛЕКСА МАРТИНЕЦЬ.

Поручаю всім Українцям мій новостворений склеп. Найдешевші товари споживчі, знаряди до ужитку домашнього. Купую збіже герву і всякі продукти кольоніальні. Чого Вам потреба, купите і будете вдоволені. Жаден Українець не може оминати, а іти до свого Українця.

Alexandre Martynec.

Ivahy — Prudentopolis — Parana.

Шкленяр і Син.

Великий склад різнородних матерій — зеліся і прочих. Агенция Банків: »Banco do Brasil«, »Banco Francez e Italiano« і »Banco Nacional do Comercio«. Суб-Агенция компанії асекураційної земельних і водних (морської): »Companhia Aliança da Bahia«. Стала кореспонденция комерцияльна (гандлева) з найбільшими фірмами.

Купують в великій скількості: герву, віск, і мід.

Говорить ся по Українськи.

SZKLENIARZ & FILHO.

Teleg. „SZKLENIARZ“

Prudentopolis — Parana — Brasil.

сачника. На рік коштує в Галичині 12 кор. а в Бразилії коштує наразі 3\$. Наша Редакция приймає предплату на Місіонар в Жовкві.

Українці з Прудентополис можуть замовляти і складати предплату в канцелярії парохияльній ОО. Василян.

Адресуйте по Місіонар так:

ОО. Wasyljany.
Zowkwa — Europa — Galicia

На фонд „ОБОРОНИ УКРАЇНИ“.

На крестинах Франка Кеца 3\$ — у Онуфрія Пришляка — 2\$500 — Петро Гузар 10\$ Музика Яць 5\$ — Іван Цікавець 1\$ — кружок невіст Кандідо Абрез 4\$900 — на крестинах у Семка Стахів 5\$ — Мих. Галашин 1\$ — Мих. Саламаха 5\$ — Олекса Чуправский 2\$.

Сума оголошена всім числі „Праці“ ви- 39\$400

можливо, що заразив брудними руками і ту рану, де вкушено, і ту де зануєвав лік!

Треба, отже, щоб кольоністи самі дивились за тавим паном, доктором, чи він мене руви, коли береться до лічення, чи і ні; чи він обмив те місце, де застромлює голку чи ні... Треба пам'ятати нашу пословицю: »до чистої роботи треба чистих рук! А де є чистіша робота чи де мусить бути чистіша як не там де йде справа про людське жите?...

II

Тепер що до самого посилення. Коли я захоочував у своїм часі до ловлення, до відсилання, що не сотки, а тисячі мені відповідали, що то страшно, що вкусе і т. д. Коли-ж я і ті ширші та сміліші, що взяли справу поперти, доказали, що то і не страшно і не вкусе; головно-ж коли запахло грошем, то охотнивія віденлати найшлося не менше, ніж колись боягузів!... Колись я казав до славного месіяна на Маллет: чому ви не візьметесь до такої простої справи?

»Я єсьн бое жеби не втрисає! Думав, що то справа, від якої нічого не посможе. А

Найбільший український склеп в Прудентополи Василя Войтовича.

Продаєть ся по ціні уміркованій. Одинока фірма, яка вдєспопить Вас за Ваші гроші! Вступіть і переконайте ся, бо то не коштує нічо.

Більший вибір найрізнородніших матерій, наймодніших кольорів к асеміри, коців, готових убранных, чисто-вовняних пал, полотна, хусток, стяжок, капелюхів соломяних і сукняних, ниток до шиття, вишиваня і ручних робіт, зимових шалів, перфум, перфумованого мила, скла, начиня кухонних, зеліза, машин до шиття, пороху, шроту, фугетів, славної пасти „Фаворіта“ і шнурівок; книжок, та приборів шкільних.

НАПИТКИ КРАЄВІ І ЗАГРАНИЧНІ.

На складі завсїгди: хміль, олій до фарб, свьічки мильові, а подостатком муки найліпших марок, соли грубої, меленої і рефінованої столової; Sal Glauber, Sal amargo, нафти, тютюну, рижу, цукру, фарини кукурузяної і мандькової, фасолі, кави зернятами, незрівняного смаку паленої і чай з Індій.

Завсїгди свьіже насїне.

Продаю всім, з моєї власної цегольні ЦЕГЛУ, яку узнано за найміцнішу, найлекшу і найпрактичнійшу до мурованя; ЧЕРЕПИЦЮ: витривалу, найменшої ваги, а найсильнійшу. Скупую на велику скалю герву та иньші краєві продукта.

Посїлаю велике і рівне подвіре на заїзд, а на всякий случай потреби просторий, супокійний нічліг.

Wasilio Wojtowycz

Prudentopolis, Parana, Brasil

Чи пили Ви коли каву з української фірми? Зайдіть до Григорія Кушніра кольонія Сїльва — Панандуа С. Катаріна. Там дістанете: каву палену найліпшої якості мішок ароматичного запаху в фабриці Kuchmir Gregorio Colonia Xavier da corr. Papanduva S. Catharina.

З Церкви і Школи Намірене на цьвітень.

(Для членів Брацтва Найс. Серця Хр.)
СТАЛІСТЬ ТИХ, ЩО ВИХОДЯТЬ З КАТОЛИЦЬКИХ ШКІЛ.

Ми любимо молодіж. А чому? Бо се наша будуча єуспільність, се наша надія, наша краса. Звичайно так буває, що яка молодіж, таке буде і будуче покоління. Є молодіж добре вихована, слухняна, побожна, ретельна, така буде будуча єуспільність, нове покоління. А деж звичайно найкраще виховуєсь молодіж? Певно, що нігде інде як у католицьких школах. А то чому? Бо в католицьких школах о то старають ся, щоб перш усього виплекати душу молодіжи. Там о се старають ся, щоб молодіж з тих шкіл була найкращою, найпо-

бавитсья в літерата. Хоче видати книжку в кількох томах про своє житє.

В цій Росії борба триває дальше.

Ромунія тішить ся що Бесарабія після воли Найвисшої Ради, належить до Румунії.

Голандія заявила що в коротці наступить мир з большевицькою Росією.

Сирийці зібрались в Дамаску, та оголосили незалежність Сириї. Емір а Фаескал-а оголошено королем.

Між Туреччиною а Грецією прийшло до війни. Обі сторони вже много потерпіли.

Північна Америка задумує своїх поляглих борців в війні європейській спровадити. Цікава то річ, як она всіх вишукає, чи може не схоче і чужими заступити?

З Бразилії.

Гріпа, як доносять з Рію, починає вже притихати. У посліднім тижні не було вже майже жадного случаю сеї епидемії. Рівнож і з пів. Америки доносять, що гріпа уступає зі всіх місцевостей, де вона панувала зкождим кроком. Лікарі заявляють, що навороту сеї слабости можна єще сподіватись і в слідуючих літах. З кождим однак роком буде она проявлять ся зі слабшим діланем.

Поміч населеню в Сеара. Як знаємо, що з причини страшних посух в сій провінції, населене попало у крайню нужду. Ряд бразилійський кількарарово уділяв тим нещасливцями значну грошеву допомогу а крім сего зарядив збірку жертв в тій цілі. Збіркою заняв ся також Архиепископ, Ексц. D. Manoel da Silva. Сума ним зібрана виносить 200 тисяч міль.

Послідні вісти подають, що у тій самій провінції упали тепер великі дощі.

Революція у Багії притихає, бо вже кількох провідників піддалося.

Позір Українці!

Секретаріят рільництва, маючи на цілі помочи поселенцям, має задержати на складах ріжні знаряди рільничі, котрі по зниженій ціні може кождий одержати. Хто хоче набути бажаний знаряд, може вислати просьбу до Ексц. президента, а з певністю одержить бажану річ. Належитість за знаряди рільничі мож виплатити ратами.

Від Редакції „Праці“.

Пригадуємо, що дописи, котріб нарушували личні справи осіб, як також не заосмотрені повним підписом дописувателя, Редакція не буде їх поміщувати в часописи. Хтоб з дописувателів бажав, щоб его імя було задержане в тайні, може собі застеречи, а будьте певні, що Редакція імени нікому не видасть. Рукописи звертаються лиш на окреме жадане і за зложенем оплати поштової.

Листи з просьбою о пораду або о вияснене якоїсь справи, мусять мати залучену марку на відповідь.

Жовківський „Місіонар“.

Редакція „Праці“ одержала перше число „Місіонара“ Жовківського. Виходить в такій майже величині як перед війною. Вигляд гарний, повний добре обробленого змісту. Тому поручаєм всім Українцям в Бразилії і Аргентині замовити собі сей місячник. Ніхто не пожалує, бо кождий богато скористає з сего гарного, релігійного, українського міборця за Україну, хоч й не мечом воювали, але терпінєм.

(Дані буєд)

сячника. На рік коштує в Галичині 12 кор. а в Бразилії коштує наразі 3\$. Наша Редакція приймає предплату на Місіонар в Жовкві.

Українці з Прудентополіс можуть замовляти і складати предплату в канцелярії парохияльній ОО. Василян.

Адресуйте по Місіонар так:

ОО. Wasylyjany.
Zowkwa — Europa — Galicia

На фонд „ОБОРОНИ УКРАЇНИ“.

На крестинах Франка Кеца 3\$ — у Онуфрія Пришляка — 2\$500 — Петро Гузар 10\$ Музика Яць 5\$ — Іван Цікавець 1\$ — кружок невіст Кандідо Абрев 4\$900 — на крестинах у Семка Стахів 5\$ — Мих. Галашин 1\$ — Мих. Саламаха 5\$ — Олекса Чуправский 2\$.

Сума оголошена всім числі „Праці“ виносить 39\$400
Сума оголошена в 3 ч. „Праці“ 9.808\$400
Загальна сума виносить 9.847\$800

Для себе.

Коли в 1915 році „Праця“ почала друкувати мою допись про гадюки, то з боку дорогих земляків, із гатунку мудрих, пішли зараз кпини: «(), дурному! Кудові нема чо го сі вчипити, то вчепився змія. Треба було вести агітацію, робити відчити, писати, давати самого себе до кусання, стромаяти пальці гадюкам у рот, — аж нарешті більш як по двох роках, удалося на стало зашепити ту справу по українських колоніях. Господи, слава Тобі!...

Вернувшись між своїх по трьох літах відсутности я зустрів дивні дива в тій справі. Дорогі земляки занюхали гріш коло гадючої справи. А зза того наплодилось „докторів“ тьма тьменна. Лишили ся ті, що я „дипломував“, але поза тими є ще стільки, що імя їх леіон!... І мою ідею, яку я з релігійним почуттям вполював, як ідеальну поміч нещасливцям, лічуча братія ту ідею приложила зараз по моім відході до жолудка. „Дери, друже, скільке вдреш!“ З 26 осіб я вилічив за два й пів року, а не взів ні з кого більше як п'ять міль, хоч часом доводилось робити 50 кілометрів дороги... „Доктори“, які наетали по мені, за внятвом Семена Милика на десятім висиналі беруть по 20 по 30 і більше, як удасть ся здерти! Деруть не рахуючись з тим, що то люди збирали гадюки, що часом укушений приніє стільки, що йому вистарчило вижити, колиб він сам для себе отримувал ліки і ширіцу...

Справа розбивається, дрібнішає і гіршає в своєму змієті. Бо ті когь я дипломував хоч бачили на власні очи як то робиться. Репшта-ж „докторів“ від фойсеі беруться до справи з брудними руками, бо то мовляв дурниця. Недавво до мене приходив одєв колонієст з Рію Кларо питатися, шє за диво, що гвнє і там де запусав лік і там, де вкуєла гадюка. Що я мав сказати? Може шан „доктор“ саме добався пальцями в навозі, а потім пішов залусекати ліки. І

можливо, що заразив брудними руками і ту рану, де вкушено, і ту де залусекав лік!

Треба, отже, щоб колонієсти самі дивились за таким паном, доктором, чи він мие руки, коли береться до лічення, чи і нї; чи він обмив те місце, де застромлює голку чи нї... Треба памитати нашу послоніцу: »до чистої роботи треба чистих рук«! А де є чистіша работа чи де мусить бути чистіша як не там де йде справа про людське житя?...

II

Тепер що до самого посилання. Коли я заохочував у своїм часі до ловлення, до відсилання, що не сотки, а тисячі мені відповідали, що то страшно, що вкує і т. д. Коли-ж я і ті щиріші та сміліші, що взяли справу поперти, доказали, що то і не страшно і не вкує; голово-ж коли запахло грошем, то охотивів відсилати найшлося не менше, нім колись боягузів!... Колись я казав до славного месіяца на Маллет: чому ви не візьметесь до тавої простої справи?

»Я сен бое жеби не вірзла«! Думав, що то справа, від якої нічого не посмокче. А коли зачув, що тут є гріш — ого! вже відсилає, а Українці носять гадюки!

Для інтересованих, для тих, що носять гадюки, мушу отже прочитати деяку »молитву« в цій справі.

Нехай вони знають, що Instituto de Buntan висилає силу ліків за границю і тому потребує багаго гадюк. Ззаж того він тепер платить і грінми за гадюки, по два міля за кожну. Отже, братія, коли я до вас прийду просити на якусь патріотичну справу, то ви мене приймете з приємністю голлодного вовка! А нести до пана Романа з кожною гадюкою два міля, то ви не находите ганебвила для себе! Я знаю одного, чие імя тим часом не хочу публікувати, що занє 75 гадюк. Це значить: дав на польську справу 150\$000! А коли був оголошений »Український День«, то той самий щирий Українець не поїхав навіть до церкви, щоб часом не дати на бідних сиріт у ріднім краї!

Я думаю, що всяка справа, що дає гріш за вашу працю, мусить лишати пей гріш у ваших руках. Гріш від гадюк є грошем найденім: ніхто гадюк не годував і вмисне за ними не ходив шукати. Працював на шакрі і найшов річ, яка коштує два міля. Отже, такий нахідок мусить іти на якусь громадську ціль. А найкраще булоб щоб такий нахідок пішов туди, де потребують вашої помочи, де виглядають, чи що капне і від нас.

Є багаго колоній, що мають своє saldo в Institutі. Його можна забрати, чи то грінми чи ліками. Коли ліків набірається багаго, а нема виходу, їх можна продати в Понта Ірессі по 5\$000-фляшівку у Pharmacia Central.

Треба, аби ця справа ішла для самих себе чи на якийсь позиток громад... „Докторів“ також можна прищипити тим, що давати гадюки до того, хто не дерє десятої шкіри, користуючись чужим нещастєм, а іде до людини з людским серцем...

А найголовніше не давати гадюк ляхам, бо гріш з того піде до Галичини на розстрілята вишання наших братів.

В. Куц.

3 Церкви і Школи

Памірене на цьвітень.

(Для членів Брацтва Найс. Серця Хр).

СТАЛІСТЬ ТИХ, ЩО ВИХОДЯТЬ З КАТОЛИЦЬКИХ ШКІЛ.

Мя любимо молодіж. А чому? Бо се наша будуча суспільність, се наша надія, наша краса. Звичайно так буває, що яка молодіж, таке буде і будуче покоління. Є молодіж добре вихована, слухняна, побожна, ретельна, така буде будуча суспільність, нове покоління. А деж звичайно найкраще виховуєсь молодіж? Певно, що нігде інде як у католицьких школах. А то чому? Бо в католицьких школах о то старають ся, щоб перш усього виплекати душу молодіжи. Там о се старають ся, щоб молодіж з тих шкіл вийшла найліпша, найсовіснійша, найпобожнійша, найчесотливійша. Серце радуєсь бачучи таку молодь. Тепер в загальнім зіпсеутю обичаїв і занепаді житя релігійного така молодіж є ціла надія на лучшу будучність. Переловсім тепер, коли у інтелігенції бачимо такий занепад у житю духовнім, як ніколи перед тим. Шож се означає? Се означає, що ся молодіж, що є тепер вже на становиску суспільнім, що вона або не ходила до шкіл католицьких, або не була сталою в практиках, яких научилась в школах католицьких. Чому тепер так мало таких, між інтелігенцією, щоб частійше сповідались, щоб взагалі практикували приписи своєї віри? Се зрозуміле. Або злі школи або несталість тих, що хотили до шкіл католицьких. Сумне се. Много через се згіршенє. Деякі бачучи се переходять до такого понятя, що як хто учений, то вже ему не треба практикувати, приписів своєї віри, або що наука веде до безвірєства. А се прецінь лож. Бо наука правдива і солідна веде до релігійности, як бачимо з досвідів історичних і як протє виражуєсь англійський фільзоф Бейкон. Тут мусимо супонувати иншу причину, передовсім у тєх, що ходили до шкіл католицьких. Брак сталости тих, що виходять зі шкіл католицьких є причиною, що занехують єї практикованє.

Сумно і не весело під тим зглядом і у нас в Бразилії. Однак іє то лишого. Як то мило почути чийсь практикуючим католиком, що такий а. б. в. з С. Павля чи С. Катарини або навіть наш теперішній през. Парани є практикуючим католиком; що ходить св. сповіда, ходить до св. Причастя і виповняє свої релігійні обовязки.

Вже недоумки і півінтелігенти не можуть оправдуватись, що св. сповідь і св. Причастіє тільки для хлопів темних а не для інтелігенції. Бож предінь будь що будь такі президентів задля їх науки і становиска, яке посідають, мусимо вчислитись до самого цвіту інтелігентних людий краю, ели їх вибрано між інтелігенцією на керманичів держави.

Гарний примір читаємо за Гарсія Морену, президента Еквадору, який трикратно вибраний був президентом згаданої республіки.

Був се чоловік учений, мудрий, справедливий, але передовсім мусимо сказати на його похвалу, що був се вірний син католицької Церкви. Оповідає о нім отець

Дресиль, що коли перебував на селі для відпочинку, дуже часто убрав его до Служби Божої і служив ему до неї. Брав дуже часто участь в процесиях, а часто навіть ніс прапор відай Серця Христового, до якого мав особливше набоженство, і якому посвятив прилюдно свою республіку. Два рази на тиждень приступав до св. Причастія а всі свої успіхи в урялі завдячував і приписував помочи Пречистої Діви Марії. Що се за гарний примір в теперішнім часі зісутя обичаїв і занепаду релігійного! Таких людий нам тепер треба! Яке се збудоване для всіх!

Але звідки взялись такі люди? Се по найбільшій часті е з сеї молодіжи, яка виховувалась в школах католицьких,

але яка затримала сю науку, якої в них научилась. Се правдиві жемчуги нашої доби християнства!

Молім-же ся за тих, що виходять з католицьких шкіл, щоб вони були сталі і постійно держались сего практикованя життя християнського, якого научились в тих католицьких школах.

Домові і господарські поради.

По чім пізнати чи зерно було зібране доспіле чи ні?

Зерно сушене або придатне на мливи, е легше від того, що достигло на пни. Щоби о тім переконатися, сипле ся трохи зерна до широкого сосуда шклянного на воду. Тоді зерно засушуване лишиться на верха а доспіле на пни впаде на спід.

Проти нагнітків.

Мякушку з хліба замочити в силі. Коли мякушка вже добре натягнута прикладає ся її на ніч на нагніток а ся мокрим платком. Рано вже бо а нагніток дасть ся легко вишпирати якби не хотів, то повторити оклад

Оголошення.

Гринько Івасенько, з села Капує повіт Борщів пошукує своїх братанків Михайла і Йосифа, також кума свого С. Петруся. Були в північній Америці. За них знав або вони самі нехай надишуть до мене на адрес „Праці“. 12-14.

Шакер на продаж.

Продаю шакер, 1-ої кляси разом з ками і льотку з хатою біля руської у вигіднім місци.

Продаю разом, або поодинокю. 11 — 13 Кол. Іраті — Пилип Пин

Лікар і оператор

Др. МИРОСЛАВ ШЕЛІГОВСКИЙ
Бувший асистент клінік європейських.

CURITYBA, Rua S. Francisco 25.

Лічить після найновішої системи. — Виконує всякі операції хірургічні.

Посторонних слабих приймає на лічене і побут у своїй клініці. Лічить очима „Roentgena“. Посідає власну лабораторію до бадань хемічних і мікроскопових, та всяких иньших бадань крови в слабостях внутренних.

Порада листовно і устно. — Мож розмовитись по українськи.

CURITYBA — Rua S. Francisco № 25. — Paraná — Brazil.

Чи Ви вже були коли у склепі НИКИТИ ДОНЯКА у місті Іраті?

Він є знаний всім зі свого склепу, що его отворив еше в р. 1908 — в новім перворяднім мурованім домі, в місті Іраті, недалеко стациї залізничої.

В його склепі знайде кожний Українець найлучший і найдешевший товар. О сім переконаєсь кожний, хто вступить в хату Никити Доняка. Простора саяя повна Seccos e Molhados, зелізя, ріжнородна фазенда, товари споживчі і т. и. — а все по ціну найприступнійшій. Переїзджаючи можуть переночувати, або в бараку, або в саяях на горі помешканя. Ті, що мали до діла зі склепом Н. Доняка, є вдоволені з его товару.

Купую герву-матте і иньші продукта кольоніяльні.

До кожного потягу виславєсь власний віз, а в разі потреби винаймаєсь фіра до Прудентополя і кольонії Іраті.

СВІЙ ДО СВОГО — УКРАЇНЕЦЬ ДО УКРАЇНЦЯ

Niketa Donlak — Iraty — Paraná.

Кравчарня „УКРАЇНА“
Василя Магеровского

Виготовляє всякі убраня від найдорозших до найдешевших: плацї, намітки, маринарки, сподні — взагалі все, що входить в обем кравецтва.

Всякі роботи виконує скоро, совісно — після міри, крою і моди.

Ціни найприступнійші.

Українці! Попирайте завсїгда лиш своїх!

ALFAIATARIA „UCRAINA“

de

Basilio Magerovskyi

Parandua

Sta. Catharina

Український склеп ХРУНІА І БРАТА. в кольонії Вера Гварані.

Продаємо ріжнородні продукта по найтанийшій ціні.

Купуємо усякі продукта кольоніяльні, як герву-матте, обручі з тїмбо, кору з брамомуні, віск, масло кури, і т. д.

На складі есть кава, цукор білий і жовтий, сіль мілка і груба, риж, капелюхи сукнянні і солом'янні, і т. д.

Chrun & Irmão

Vera Guarany — Paulo Frontim, Paraná.

УКРАЇНСЬКИЙ СКЛЕП

Івана Мойси

В Марешаль Маллет

ріг ул. Тараса Шевченка і Др. Франка.

Спродает ріжнородні продукта по найтанийшій ціні. Купує усякі продукта кольоніяльні, а найцікавше, що платить доросше як другі склепарі.

Оселя Гважувіра — Паран
Бразилія.

Найбільший склеп український
ІВАНА ШЕРЕМЕТИ.

Поручаєсь всім Українцям склеп свідомого Українця, в котрім на дуть ся товари споживчі, знаряди домашнього вжитку. Хто що потрібне а певно що не пожалуєте, коли сповнить обовязок народний:

СВІЙ ДО СВОГО.

Купуєсь збіже і всякі продукты кольоніяльні.

ANTONIO REBOUCAS PARANÁ
Riosinho

CASA DO POVO

УКРАЇНСЬКИЙ СКЛЕП
КОСТЯ ОДРЕЦЬКОГО

В АНТОНІЮ РЕБОУСАС — ПАРАНА

Один з найбільших і найстарших склепів у цілім муніципалітєті Іраті

Продаю товари ріжнородні — як справді хто забажає — ФАЗЕНДА — ЗЕЛІЗО — ЗНАРЯДИ домашні, кухонні, усе, що потрібне до ужитку домашнього і рільничого.

Напитки ріжнородні. Скуповую герву. На складі КАВА — ЦУКОР — усе споживчі товари. Капелюхи — стрільні артикули — окраси зі золота як брошки, перстені, ланцюшки до годинників і т. д. Чого Вам треба — купите і будете вдоволені.

Constantino Odrecky

Antonio Rebouças Paraná

В. КУН І СИН

ІПІРАНГІА ГВАЖУВІРА ПАРАНА

CAIXA
POSTAL

BEBAM AS CERVEJAS

ЧИ ВИ ВЖЕ СУДИЛИСЬ?

НИКИТИ ДОНЯКА у місті Іраті?

Він є знаний всім зі свого skleпу, що его отворив еще в р. 1908 — в новім перворяднім мурованім домі, в місті Іраті, недалеко стациі залізничої.

В його skleпі знайде кождий Українець найлучший і найдешевший то вар. О сім переконаєсь кождий, хто вступить в хату Никити Доняка. Простора сая повна Seccos e Molhados, зелізя, ріжнородна фазенда, товари споживчі і т. и. — а все по ціні найприступнійшій. Переїзджаючі можуть переночувати, або в бараку, або в саях на горі помешканя. Ті, що мали до діла зі skleпом Н. Доняка, є вдоволені з его товару.

Купую герву-матте і инші продукта кольоніяльні.

До кождого потягу висилаєсь власний віз, а в разі потреби винаймаєсь фіра до Прудентополя і кольонії Іраті.

СВІЙ ДО СВОГО — УКРАЇНЕЦЬ ДО УКРАЇНЦЯ

Niketa Doniak — Iraty — Paraná.

CAIXA
POSTAL
246.

BEBAM AS CERVEJAS

DA
ATLANTICA

Atlantica

Luzitana

Curitibana

Porter

TELEPHONE 454.

ВЖЕ ПРОБУВАЛИСЬТЕ — ПРОДУКТА ПИВОВАРНІ АТЛАНТИКИ Т. А.
(ул. Ігвассу — Куритиба) ???

ПИВА:
ясні:

Атлантика
Люзитана
Гамбург
Куритибана
Паранаенсе

темні:

Мюнхен
Кульмбах
Демократа
Портер

НАПИТКИ:

Атланта
Більц

Вода Столова

Женжібре

ГАЗОЗИ з:

Цитрини

Абакаші

Черешень

Малин

Помаранч

Содова вода.

Панове Хлібороби! Купуємо кожду скількість ячменю і платимо найлучші ціни!
Роздаємо насіне ячменю за контрактом або продаємо вибіране насіне ячменю!

Сухі дріждки Атлантики є найлучші і економічні.

Екстракт з солоду, се найлучше лікарство проти кашлю і відновляючий сили.

в кольонії Вера Іварані.

Продаємо ріжнородні продукта по найтаньшій ціні.

Купуємо усякі продукта кольоніяльні, як герву-матте, обручі з тімбо, кору з брамомуні, віск, масло кури, і т. д.

На складі єсть кава, цукор білий і жовтий, сіль мілка і груба, риж, капелюхи сукнянні і соломинні, і т. д.

Chrun & Irmão

Vera Guarany — Paulo Frontim, Paraná.

УКРАЇНСЬКИЙ СКЛЕП

Івана Мойси

В Марешаль Маллет

ріг ул. Тараса Шевченка і Др. Франка.

Спродает ріжнородні продукта по найтаньшій ціні. Купує усякі продукта кольоніяльні, а найцікавше, що платить до-росше як другі skleпарі.

ПП. З КОЛЬОНІЙ

прошу прийти у мій skleп і спробувати, чи те, що кажу, правду кажу? Я свідомий, що переконаєтесь, що кажу правду!

João Moisa

Marechal Mallet

Paraná

В АНТОНІЙО РЕБОУСАС — ПАРАНА

Один з найбільших і найстарших skleпів у цілім муніципалію Іраті

Продаю товари ріжнородні — як справді хто забажає — ФАЗЕНДА — ЗЕРНО — ЗНАРЯДИ домашні, кухонні усе, що потрібне до ужиткоу домашнього і рільничого.

Напитки ріжнородні. Скуповую герву На складі КАВА — ЦУКОР — усе споживчі товари. Капелюхи — стрільні артикули — окраси зі золота як брошки перстені, ланцуски до годивників і т. Чого Вам треба — купите і будете вдоволені.

Constantino Odrecky

Antonio Rebouças

Paraná

В. КУН І СИН

ІПІРАНГІ ГВАЖУВІРА ПАРАНА

Поручаю мій skleп при фабриці КАП ФЛЯШКОВИХ, купую всякі продукта краєві, продаж гуртовна і деталічна.

W. KUHN & FILHO

Guajuvira

Paraná

УКРАЇНСЬКА ТОРГОВЕЛЬНА СПІЛКА

Одрецький — Козакевич

В

ІРАТІ

ПАРАНА

ПОРУЧАЄМО усім Українцям з Іраті, як і з подальших околиць, наш skleп, який є завжди заосмотрений у найріжноріжнійшій товари так краєві, як і заграничні, найлучшої якості. Великий вибір ріжнородних матерій, коців, капелюхів, вовняних пал, хусток, білого полотна, черевики з фабрики Фаворита, осотові вовняні убраня і многі инші товари галентарійні.

НАЧИНЕ КУХОНЕ — ЗЕРНО.

Має завжди на складі велику скількість: МУКИ пшеничної житної і кукурудзяної, ЦУКОР жовтий і білий. Каву в зернятах і мелена, СІЛЬ НАФТА, ОЛІЙ, ріжнородні ФАРБИ, КОНСЕРВИ, ГОРІВКА з Моретес, напитки краєві і заграничні.

Скуповуємо герву — віск і мід

ДЛЯ ПП. Каросників є портера, січки і кукурудзи не брак.

Продаж деталічна і гуртовна
Для прибувших залізницею нічліг.

УКРАЇНСЬКА ТОРГОВЕЛЬНА СПІЛКА.

ОДРЕЦЬКИЙ — КОЗАКЕВИЧ

На услуги Шановної Публіки. Телеграфічна адреса: „Kozak“ Iraty.

Українська печатня в Прудентополі.